

L'art de la iconografia

Dm, 10/08/2021 per Maria Rosa Ocaña

[Nadiezhdá](#)

El lent i pacient treball de la elaboració d'una icona constitueix en sí mateix un exercici espiritual. La persona que s'entrega en aquest treball li pot servir per progressar, per créixer espiritualment. La icona és una proclamació de la fe cristiana. Aquesta fe reposa en la Encarnació, en la Revelació de l'amor de Déu, en Jesús de Natzaret.

La Tradició viva d'aquest art implica una transmissió de generació en generació, que els iconògrafs recullen i transmeten amb una saviesa que ve de lluny i que, amb molta cura l'Església Ortodoxa es una fidel transmissora. A més de la pròpia tècnica que implica el dibuix, i la pintura, fins arribar al rostre transfigurat, mai no s'ha deixat de transmetre el seu complement que és la Teologia de la icona, un coneixement que arranca dels Pares de l'Església, com Sant Joan Damascè i tants, d'altres, que donen sentit i contingut a la pròpia -escriptura- de la imatge.

La icona forma part de tot el sentit litúrgic i es presenta davant del fidel, com un ajut espiritual que obra els ulls de la consciència i entra en el cor del creient, com un missatge que sempre podrà trobar el sentit de la Bona Nova, a través del propi Crist i tots els seus sants i santes.

No és idolatria, és veneració i respecte. Una subtil diferència que, ben compresa, antany, s'hagués estalviat moltes persecucions i destruccions. La icona no es absoluta en ella mateixa, ella és portadora de Revelació.

Fins arribar als nostres dies, molts mestres en aquest art ens han precedit i han deixat un llegat ple d'un contingut vinculat a l'escriptura, a la paraula que la Tradició cristiana sap recollir en imatges.

Perquè, es tracta de la dimensió sagrada, d'aquella dimensió que no és necessàriament la realitat que els nostres ulls físics veuen i les nostres oïdes

físiques escolten, sinó que es tracta més aviat de retrobar aquell estat en que el diví es manifesta a través de la santedat i arriba al cor del creient, per fer-lo créixer i viure millor com a persona.

Tinc present el record d'aquella àvia, que, en temps de persecució, gelosament "guardava" amagada la icona en l'armari, no fos que la veiessin i fos denunciada davant de les autoritats que, amb tota impunitat ho requisaven com un objecte perillós i que, més tard apareixeria en un museu, sense perill que això representés una devoció que delatés una fe, testimoni del Déu vivent.

Avui, en dia, moltes persones troben en l'art de la iconografia un camí ple de Revelació, que, de manera pacient i laboriosa va donant forma, a través dels pigments de colors i d'altres elements que intervenen, com són l'aigua i el rovell d'ou, un valor afegit que, pel seu contingut donarà sentit a la seva vida.

En un indret del Baix Empordà, en aquests dies, l'Hieromonjo Serge, ha impartit un taller d'iniciació a la iconografia i que, de segur, si Déu ho vol, tindrà continuïtat perquè aquest art constitueix veritablement un tresor digne de ser compartit i comunicat.